

Escrit per DAUD
il·lustrat per LUSMORE

"ROKIA"

Mare, què és el covid-19?

Presentació

Aquesta publicació ha sigut realitzada amb el suport financer de la Generalitat Valenciana i l'Agència Andalus de Cooperació Internacional per al Desenvolupament, en el marc del projecte "Biblioteques Sostenibles: introducció de l'Agenda 2030 i els ODS en els serveis bibliotecaris municipals de la Comunitat Valenciana, fase 2", dels projectes "Desenvolupament Agrícola Sostenible i Economia Solidària en els departaments de Podor (Saint-Louis) i Kanel (Matam)" i "Apoderament socioeconòmic i polític de dones i homes en el districte periurbà de Nyssia, regió de Ziguinchor, República del Senegal". El contingut d'aquesta publicació és responsabilitat exclusiva de la Fundació MUSOL i no reflecteix necessàriament l'opinió de la Generalitat Valenciana i l'Agència Andalus de Cooperació Internacional per al Desenvolupament.

"ROKIA"

Mare, què és el covid-19?

Escrit per DAUD
il·lustrat per LUSMORE

**La meua família és molt gran,
tinc moltes cosines, nebots,
oncles, àvies...**

Aquest és el meu pare Tendre, la meua mare Mati, el meu germà Omar, i jo que sóc Rokia.

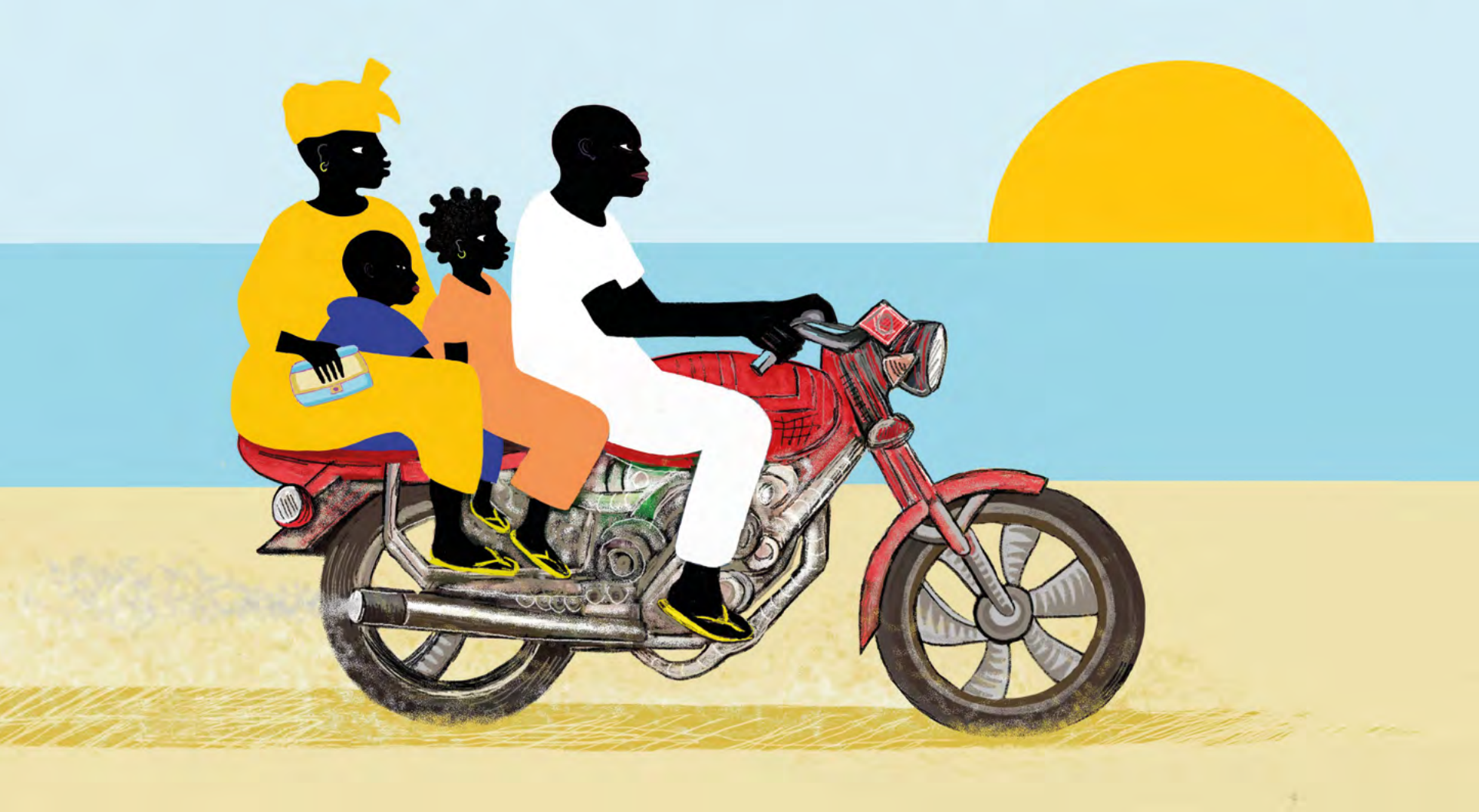
És una foto abans que arribara el covid-19, quan anàvem a la platja els diumenges amb la moto del meu pare.

**Ara ja no podem anar a la platja,
perquè estan tancades al públic.**

**I el meu pare va haver de vendre la
moto per a pagar el lloguer de la
casa i alimentar a tota la família.**

**Els meus pares es van quedar sense treball. I el meu
germà i jo estudiem des de casa, perquè han tancat
totes les escoles. Aquesta epidèmia ho ha canviat tot.**

El meu pare és soldador i fuster d'alumini, fabrica portes, finestres i estructures de tota mena. Abans treballava molt amb altres companys, però des que va arribar el covid-19, no té treball. El meu pare sembla preocupat.

La meua mare té un taller de costura, fa roba a mida i vestits molt bonics. Però amb l'epidèmia, la gent quasi no compra roba. La meua mare està molt pensativa buscant alguna solució.

Hui el nostre oncle Bouba, cuida de nosaltres. Ens ha portat a un partit de futbol, ell vol ser futbolista professional. Però als pocs minuts de començar a jugar, les autoritats han suspès el partit, per a complir les mesures sanitàries i evitar la propagació del virus. Ara el nostre oncle entrena cada dia al pati de la nostra casa.

**Molt bé
oncle Bouba!!**

Fa dies que no ix aigua de l'aixeta de la nostra casa. Cada matí la meua mare i jo anem a buscar aigua al pou més pròxim. Sempre hi ha moltes dones fent cua. La meua mare diu que l'aigua d'aquest pou no està molt neta i hem de bullir-la abans d'usar-la per a evitar contraure infeccions. Mentre esperem el nostre torn, jo faig mil preguntes:

Mare, què és el covid-19?

D'on ve?

Quan obriran el col·legi?

**Mare,
què podem
fer per a no
contagiar-nos
del covid-19?**

Filla meua, diuen que hem de quedar-nos a casa, usar màscares, mantindre una distància entre nosaltres, netejar-nos les mans amb freqüència, i evitar donar la mà per a saludar. I també diuen que els xiquets i xiquetes heu d'estudiar a casa amb internet.

I aconseguirem fer tot això, mare?

És complicat filla meua, perquè som famílies molt grans, vivim en cases xicotetes que no tenen aigua corrent. I a més no podem quedar-nos de braços plegats, hem de treballar cada dia per a alimentar a les nostres famílies.

I la veritat, no sé com estudiareu a casa si no tenim internet.

Mare, aleshores ens contagiarem?

Haurem d'anar a l'hospital?

I com estudiarem sense internet?

Quan podrem agafar aigua?

Mare!, estàs cansada?...

Des de fa alguns dies, el nostre avi Seydou no es troba bé. Té tos, febra i esgarrifances. La meua mare li va acompanyar a l'hospital. Els metges han dit que té malària, i ha de prendre uns medicaments i descansar. Tota la família, germans, oncles, cosins han donat uns pocs diners i entre tots han pogut comprar els medicaments a l'avi.

Mare, què és la malària?

per què els medicaments són tan cars?

Hui la meua mare vol cuinar “Yassaau poisson” un plat tradicional del Senegal, que porta arròs, salsa de ceba i peix. Hem anat a comprar al mercat, hi ha molta gent i hem de fer cua. Quan per fi arriba el nostre torn quasi no quedava peix, i el preu de les cebes i l’arròs era molt car.

La meua mare diu que ara escassegen els aliments i el preu ha augmentat a causa de l'epidèmia. Malgrat tots els contratemps, la meua mare va aconseguir preparar un ric menjar amb molt pocs ingredients.

Hui és un gran dia!! Per fi tornem a les classes, després de molts mesos sense escola. El meu germà i jo ens hem retrobat amb els nostres amics i amigues. A l'escola, hem de seguir estrictament totes les normes sanitàries: llavar-nos les mans abans d'entrar en classe, mantindre una distància de dos metres entre nosaltres, portar sempre la màscara posada, i no hem de compartir la nostra botella d'aigua o l'entrepà.

Mon pare, i el meu germà d'ajudant, han treballat diverses setmanes construint un rentamans per a la nostra escola, l'han creat amb material reciclat. És una estructura de metall que permet rentar-se les mans, utilitzant només els peus. Els professors diuen que és un invent de gran utilitat per a aconseguir la higiene i evitar la transmissió.

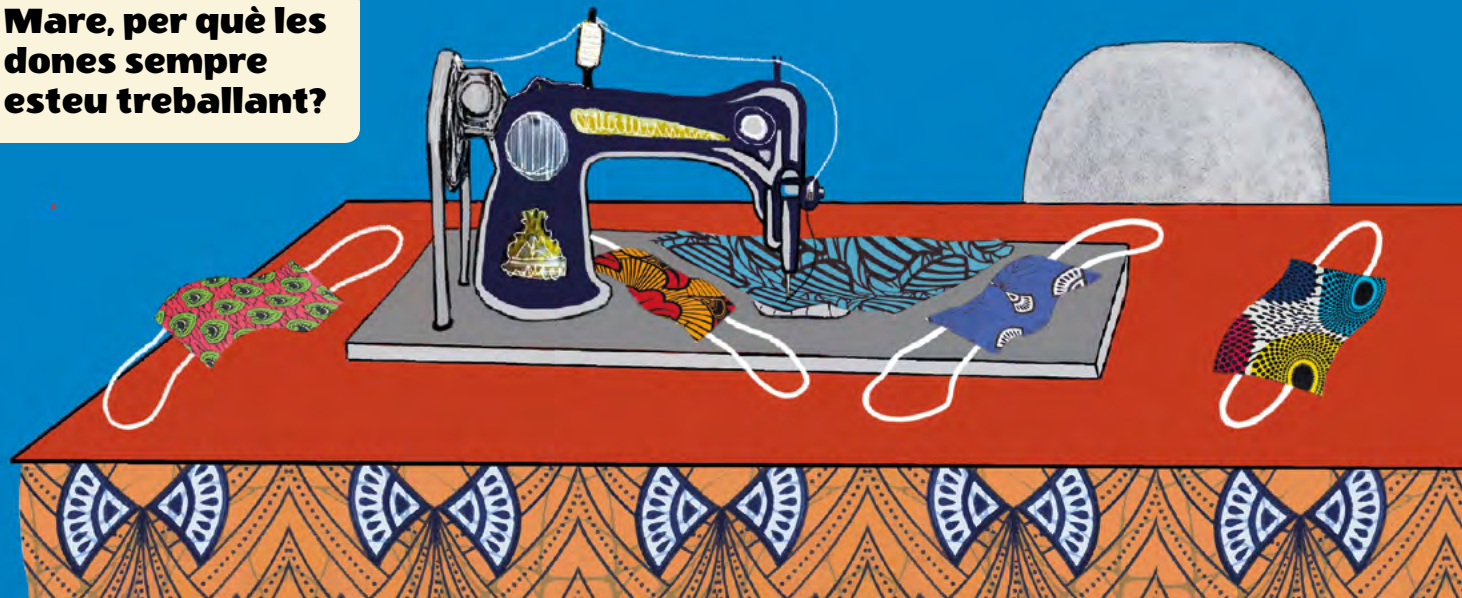

El meu pare està molt content perquè a més de tindre encàrrecs per a fabricar molts més rentamans i guanyar el seu sou, està contribuint a evitar la propagació del virus.

La meua mare m'ha contat que les dones del barri estan esgotades amb l'epidèmia. Els marits sense treball no aporten diners a les famílies i elles continuen treballant sense descans. Per a fer front a aquesta situació, s'han organitzat en una associació de dones per a ajudar-se unes a les altres. La meua mare ha confeccionat unes màscares molt boniques amb estampats a joc amb els vestits. Ara rep moltes comandes i no para de treballar. Una part dels diners que ha guanyat l'ha donat a l'associació per a millorar la situació econòmica d'altres dones.

Mare, per què les dones sempre esteu treballant?

Hui és diumenge, no podem anar a la platja com féiem abans. Hem anat al forn a comprar pa i rics pastissos per a portar a la meua iaia materna. A la porta del forn sempre està el nostre amic Babacar, un xiquet "talibe" que viu al carrer. Hui el meu germà i jo li hem donat unes màscares perquè ell i els seus amics puguen protegir-se del virus. La meua mare, li ha donat una barra de pa calent per al seu desdejuni. Babacar ens ha donat un milió de gràcies i mirant al cel ha desitjat: què la sort vos acompanye!

Mare, per què hi ha xiquets com Babacar que viuen al carrer?

Després hem anat a visitar a la nostra iaia Aminata, que viu als afores de la ciutat. La meua iaia és una dona excepcional amb molta saviesa i sempre té respostes per a totes les meues preguntes.

Iaia, nosaltres som pobres?

No Rokia, no som pobres. El que passa és que nosaltres no tenim diners.

Hi ha gent que és tan pobra, tan pobra, tan pobra... que només té diners.

Pobres són els que mai tenen al cap ajudar als altres. Aqueixos són els vertaders pobres.

Durant el trajecte de retorn a la ciutat, la meua mare diu que l'epidèmia del covid-19, és una oportunitat per què siguem millors persones i ens ajudem uns als altres. I a totes les meues preguntes em respon; "*suñu gaal*", que en la nostra llengua wólof vol dir "que hem d'estar units, perquè tots anem en el mateix vaixell".

Ara el meu germà i jo, som més conscients i valorem molt més el que abans ens semblava una cosa normal, com anar a escola o jugar al carrer amb els amics...

Mare, tu creus que, a partir d'ara, serem més solidaris?

Text: DAUD

Il·lustracions: LUSMORE

Disseny gràfic: PAU CARACUEL

Produït per: Fundació MUSOL

Traduït per: LAURA MUÑOZ

ISBN: 978-84-09-25554-2 Depòsit legal: V-2877-2020

**Municipalistas
por la Solidaridad
y el Fortalecimiento
Institucional**

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Conselleria de Participació,
Transparència, Cooperació
i Qualitat Democràtica

**TOTS
A UNA
VEL**

Junta de Andalucía

Consejería de Igualdad, Políticas Sociales
y Conciliación

AGENCIA ANDALUZA DE COOPERACIÓN INTERNACIONAL
PARA EL DESARROLLO